

een kleine schepping in tijden van waanzin

Geschreven door Jorg van den Kieboom i.s.m. Hidde Brouwers vanuit 'het clubhuis'.

Deze tekst is geschreven in opdracht van LINK Jongerentheater.

10 mensjes vinden dat de volwassenen deze grote wereld verpesten dus doen ze een poging een nieuw wereldje te scheppen. Een klein, overzichtelijk wereldje waar kwade en vervelende dingen niet zullen binnendringen.

Waar zij de baas zijn, en de volwassenen niets te zeggen hebben.

De mensjes doen dat aan de hand van het gegeven dat God de aarde in zeven dagen schiep, wel zo makkelijk, zo'n voorbeeld.

De mensjes geven steeds aan wanneer er een nieuwe dag begint en welke titel er bij die dag hoort.

niets, niets, niets.

Lukt het?

Ik hoop het.

Want zonder dat kunnen we geen beginnetje maken.

Dit beginnetje is het allerbelangrijkste beginnetje van allemaal.

Mensje 2: Wij willen een nieuw begin maken. Een nieuw wereldje, waarin wij de baas zijn en u niet. Een wereldje dat mooi is en mooi blijft.

Mensje 1: Wij zijn de baas over dit wereldje en we gaan zorgen dat niets dit wereldje kan verpesten. Daarom moeten we beginnen met niets.

Alle mensjes: *Niets, niets, niets, niets, niets,*

nietsss, nietsss, nietsss, nietsss, nietsss,

nietssssssss, nietssssssss, nietssssss, nietssssss,

nietssssssssss, nietssssssss, nietssssssssss,

nietssssssssssssss, nietssssssssssssssssssss,

nietss

Mensje 2: Kunnen we nu eindelijk beginnen?

Alle mensjes: Sssst!!!

...

...

Mensje 1: Nu kunnen we beginnen denk ik.

Nu maken we dag, uit de nacht. Licht uit het donker.

(Muziek gaat aan, de mensjes creëren licht.)

dag 2 / hemelgewelf

Mensje 3: Nu zijn we dus begonnen?

Mensje 4: Ja.

We kunnen van nacht... *(knipt in vingers, licht gaat uit)*

Alle mensjes: Naar dag. *(knippen in hun vingers, licht gaat aan)*

Naar nacht. *(knippen weer in hun vingers, licht gaat uit)*

Naar dag.

(Ze knippen weer in hun vingers, licht gaat aan, ze maken er een spelletje van.)

Mensje 3: GOED! We hebben de dag gemaakt.

Mensje 4: Dag, dag. We zijn begonnen.

Mensje 3: Nu is er licht.

Mensje 5: Gelukkig maar.

Mensje 4: Hoezo?

Mensje 5: Zomaar.

Mensje 3: Ben jij bang in het donker?

Mensje 5: Nee.

(Mensje 4 knipt in vingers, licht gaat uit.)

Mensje 5: Doe aan!!

(Mensje 4 knipt het licht weer aan.)

Mensje 4: Zie je wel, jij bent bang.

Mensje 5: Kunnen we doorgaan?

Mensje 3: Nu moeten we ruimte maken.

Mensje 5: Niet over het heelal beginnen!

Mensje 3: Ik zei alleen ruim-

Mensje 5: Niet over het heelal beginnen!!

Mensje 4: Waarom niet?

Mensje 5: Dat is oneindig en zo groot. Als ik daar te lang over nadenk...
oneeeeeeeindig.

Mensje 3: Ja?

Mensje 5: Hoe kan iets nou oneindig zijn?

Nee, ik word nu al helemaal duizelig.

Mensje 4: Goed. We hebben het niet over het heelal, het universum, de
kosmos...

Mensje 5: *(stopt vingers in oren)* LALALALALALALALA.

Mensje 3: We maken een kleine ruimte. Een ruimte die we snappen.

Mensje 5: Hoe kleiner, hoe beter.

Mensje 3: Goed.

Mensje 5: Is mijn slaapkamer een ruimte?

Mensje 3: Ja dat is een ruimte.

Mensje 4: Maar dat is JOUW ruimte.

Mensje 3: Jouw eigen ruimte.

Mensje 5: Ja?

Mensje 3: Dat telt niet.
Mensje 5: Hoezo niet?
Mensje 3: Die is alleen van jou.
Mensje 4: We moeten een ruimte maken die van ons allemaal is.
Mensje 3: Een 'niets-aan-het-handje'-ruimte.
Mensje 4: We maken ons eigen kleine overzichtelijke wereldje. *(De mensjes bouwen hun eigen ruimte, bakenen deze af in het midden.)*

dag 3 / land

(Mensje 6 gaat achter een microfoon staan en begint te zingen, terwijl de andere mensjes aarde storten op de ruimte die ze net hebben gemaakt.)

Mensje 6: *Morning has broken like the first morning
Blackbird has spoken like the first bird
Praise for the singing
Praise for the morning
Praise for them springing fresh from the world*

*Sweet the rain's new fall, sunlit from heaven
Like the first dewfall on the first grass
Praise for the sweetness of the wet garden
Sprung in completeness where His feet pass*

*Mine is the sunlight
Mine is the morning
Born of the one light Eden saw play
Praise with elation, praise ev'ry morning
God's recreation of the new day*

*Morning has broken like the first morning
Blackbird has spoken like the first bird
Praise for the singing
Praise for the morning
Praise for them springing fresh from the world*

dag 4 / tijd

Mensje 7:

Ik besta nog maar kort. Veel korter dan dat u bestaat. Vindt u dat de tijd snel of juist langzaam gaat?

Mijn moeder heeft vaak ruzie met de tijd, we komen te laat en dan vloekt ze op haar horloge. "Godverdomme kut tyfus kutlul!" roept ze dan. Vindt ze vast niet leuk, dat ik dit vertel. Tijd is niet haar beste vriend. Dat kan dus.

Ik leerde over doodgaan toen de buurvrouw stierf.

"Haar tijd is gekomen," zei mijn andere moeder.

En sindsdien haatte ik de tijd en het tikken van onze klokken. Want elke keer leken ze te zeggen: "Tik tak, tik tak, ik kom eraan!" Dus toen heb ik elke klok in huis van de muur gehaald en op de grond gegooid omdat hij dus zomaar kan komen wanneer hij het tijd vindt en iemand weg kan nemen.

En daarna leerde ik dat de tijd nog veel meer kan. Hij kan dus komen, maar ook gaan, hij kan vliegen, dat hij geld is, wonden kan helen, of dat hij het zal leren. Ik weet niet wat hij precies zal leren, maar mensen zeggen het vaak en halen dan hun schouders op.

Maar wij hebben hem dus gemaakt. Dus nu zijn wij de baas over de tijd. Toch? Zo werken die dingen toch?

We hebben dag en nacht, we hebben ruimte en we hebben tijd. Zo weten we dat dingen komen en gaan. Ik besta nog maar kort, wie weet wat me te wachten staat.

De tijd zal het leren.

(De mensjes planten een plantje. Ze bewonderen het plantje even.)

dag 5 / dier

(De mensjes pakken allemaal een knuffel en spelen dat de dieren op epische wijze vanaf de vloer het vlak/de ruimte betreden. De knuffels wroeten in de aarde, spelen met elkaar, ze knorren, fluiten, hinniken en brullen. Er ontstaat een dierentuin in de ruimte en de mensjes gaan helemaal op in hun spel.)

dag 6 / mens

- Mensje 9: Dag.
Mensje 8: Dag.
Mensje 9: Wie ben jij?
Mensje 8: Ik ben een mensje.
En jij?
Mensje 9: Ik ook.
Ik ben op weg om 'mens' te worden.
Mensje 8: Ik denk ik ook.
Mensje 9: Ik zie daar tegenop.
Mensje 8: Waarom?
Mensje 9: Omdat wat we hier doen goed ging, toch?
Mensje 8: Wat?
Mensje 9: Dit hier, het ging allemaal best goed.
Dit had zo voor altijd kunnen bestaan.
Mensje 8: Heb je een naam?
Mensje 9: Noem mij maar A.
Mensje 8: Dan heet ik E.
Mensje 9: Dag E.
Mensje 8: Dag A.
Mensje 9: Misschien zien we elkaar hierna nooit meer.
Mensje 8: Dat zou goed kunnen.
Mensje 9: Er gaat heel veel veranderen, toch?
Mensje 8: Ja, maar dat probeer ik zoveel mogelijk te vergeten.
Mensje 9: Lukt dat?
Mensje 8: Af en toe.
Mensje 9: Ik groei.
Mensje 8: Jij ook al?
Mensje 9: Ja, heel hard. Mijn ouders zetten streepjes op de muur.
Mensje 8: Wanneer mag je eigenlijk niet meer met je knuffel spelen?
Mensje 9: Nu is mijn gezicht nog kaal, maar straks groeien daar haren op. Ik wil dat niet.
Mensje 8: Ik heb ook niet zo'n zin om te veranderen, maar dat gebeurt wel.
Mensje 9: Maar wij hebben de tijd toch gemaakt?
Mensje 8: Dat maakt de tijd dus helemaal niets uit.
Mensje 9: Hij heeft water nodig (*wijst naar het plantje*)
(*Mensje 9 en 8 geven het plantje water.*)
Mensje 8: Moeten we er niet iets omheen zetten?
Mensje 9: Waarom?
Mensje 8: Nou, straks trapt iemand hem plat.

Mensje 9: Waarom zou iemand dat doen?
Mensje 8: Ja dat weet ik ook niet, maar het gebeurt.
Mensje 9:
Mensje 8: Heel even dan.
(Mensje 11 is intussen achter de microfoon gaan staan.)

nog steeds dag 6 / mens

- Mensje 11: U bent mijn moeder.
U ontmoette mijn vader.
U danste.
U kan niet goed dansen maar toch danste u.
U kuste voor het eerst met mijn vader.
Zijn snor kriebelde aan uw bovenlip.
- Mensje 10: U sliep bij hem.
U had ook ruzie.
Want u kwam vaak te laat en hij kon daar niet tegen.
U maakte ruzie over kleine dingen maar ook over grote.
Die snor die maar bleef kriebelen.
U maakte het weer goed.
- Mensje 11: U was misselijk.
U kotste.
Ik zat in uw buik.
U voelde mij groeien.
Ik moest eruit.
U zag mij.
- Mensje 10: Daar was ik dan: mensje.
Ik zal er schattig uit hebben gezien.
Ik poepte.
Ik plaste.
Ik boerde.
Ik krijste.
Ik was er.
Ik werd ouder.
Ik kreeg vriendjes.
Ik kon janken.
Ik was vijf.
- Mensje 11: Ik werd zes.
- Mensje 2: Ik was zeven.
- Mensje 3: Ik werd acht.
- Mensje 4: Ik vroeg me dingen af.
- Mensje 5: Ik werd tien.
- Mensje 6: Ik vond mezelf grappig.
- Mensje 10: Ik werd ouder.
De wereld groter.
Mijn verjaardag vieren.
Kaarsjes uitblazen, een wens doen.
Daar eigenlijk al niet meer in geloven.

Alleen naar huis mogen fietsen.
 Gemeen zijn tegen iemand.

Alle mensjes: Nog. Ouder. Worden.

Mensje 11: Ooit zestien gaan worden.

Mensje 5: Weer gaan nadenken over het heelal.
 Nog steeds duizelig worden.

Mensje 11: Te laat thuis gaan komen.
 Ooit voor het eerst iets van verliefdheid gaan voelen.
 Me ook tegen u af gaan zetten, misschien.

Mensje 6: Graag een scooter willen hebben.
 Of een navelpiercing.
 U vindt dat dan natuurlijk niet goed.
 Nog ouder gaan worden.

Mensje 10: Ooit tweeëntwintig worden of zo.

Mensje 11: Tweeëntwintig...!

Mensje 10: Het huis uit gaan.
 Een soort van studie gaan doen. Geen idee nog welke.
 Soms terug op uw schoot willen kruipen. Dat niet zeggen.
 Alleen op vakantie gaan, maar heel veel heimwee hebben.
 Nog ouder worden.

Mensje 11: Zo oud als u.
 Het nieuws volgen. Oorlogen op de televisie. Weg zappen.

Mensje 9: Wel horrorfilms zien zonder weg te duiken.

Mensje 10: Geld storten aan een goed doel.

Mensje 8: Spinnen doodslaan.

Mensje 7: Niet meer met je knuffel spelen?

Mensje 10: NOOIT meer met je knuffel spelen.

Mensje 11: Huilen.

Mensje 2: Waarom?

Mensje 11: Om die oorlogen.

Mensje 2: Maar er niet echt iets aan doen.

Mensje 3: Boos worden.

Mensje 4: Plastic op de grond gooien.

Mensje 3: Niet goed kunnen dansen.

Mensje 6: Maar toch dansen.

Mensje 5: Nooit meer over het heelal nadenken.

Mensje 2: Veel aan jezelf denken.

Mensje 11: Mensen die gemener worden.

Mensje 2: Veel gemene mensen.

Mensje 4: U worden.

Mensje 8: met al uw behoeftes,
 Mensje 11: en wensen,
 Mensje 2: en dromen,
 Mensje 3: en ruzies,

Mensje 4: en scheldpartijen,
Mensje 5: en haat,
Mensje 6: en liefde,
Mensje 7: en gedoe,
Mensje 8: en zorgen,
Mensje 9: en zo groot die wereld,
Mensje 10: en zo veel te doen,
Alle mensjes: en zo veel te zien en zo veel te willen en zo veel te moeten en zo veel
niet meer zien en zo veel niet meer doorhebben en zo veel niets
meer uitmaken en zo veel kwijtgeraakt en zo veel achtergelaten en
zo veel pijn gedaan en zo veel gescholden en zo veel tijd en en en
en...
Mensje 1: Plantje vertrappen!
...
Bent u ons wereldje binnengekomen? NOU?
Bent u godverdomme zomaar zonder dat wij dat doorhadden onze
wereld binnengelopen en heeft u met uw dikke harige voeten ons
plantje vertrapt?!

dag 7 / rust

(De mensjes leggen het plantje in een doos. Er speelt begrafenismuziek. Mensje 6 plaatst zich achter de microfoon.)

Mensje 6: We zijn hier bijeengekomen om het plantje te herdenken. Het plantje heeft een kort leven geleid. Daar had het zelf niets over te zeggen. Het plantje heeft genoten van de zon, van zijn worteltjes in de aarde. Het plantje hield zelfs van de regen. Het plantje heeft in zijn korte leven veel te verduren gehad. Er is op hem gepoept door honden. Op hem geplast door dezelfde honden en door mensen en door katten en door konijnen en noem het maar op. Een grasmaaier heeft het plantje bijna onthoofd. Bijna was het levend begraven geweest onder plastic flessen, broodzakjes, blikjes. Maar ook dat heeft het overleefd. En uiteindelijk, vertrapt. En nooit meer opgestaan. Dan geven we nu graag het woord aan een groot mens.

(Een groot mens wordt uit het publiek gehaald en krijgt een papier dat hij/zij moet voorlezen.)

Groot mens: Sorry plantje.
Sorry voor het gedachteloos neerzetten van mijn grote schoenen.
Sorry dat ik niet oplette toen ik de hond aan het uitlaten was.
Of toen ik nietsvermoedend met mijn dronken kop wild begon te dansen op je.
Of toen ik zo nodig een marathon moest rennen en een stuk wilde afsnijden.
Of toen ik gewoon bijna te laat was voor een of andere afspraak.
Sorry dat ik je niet zag en sorry dat ik niet eens doorhad dat ik op je ben gaan staan. Ik ben een dom, groot, lomp mens. Sorry. Ik denk veel aan mezelf. Sorry.
Sorry dat we ook dit wereldje zijn binnengekomen en zo onoplettend waren.
Sorry dat we niet meer met onze knuffel spelen.
We willen eigenlijk graag nog met onze knuffel spelen.
Sorry dat we zoveel aan onszelf denken.
Sorry dat we het verpesten.
Sorry.

Mensje 10: Dank voor uw eigen woorden.

Mensje 7: Al maakt het weinig goed.

Mensje 10: Maar we hebben u gehoord.

Mensje 9: We gaan even nadenken over wat uw straf zal zijn.
Mensje 10: U hoort nog van ons.
Mensje 1: Dan luisteren we nu naar het favoriete nummer van het plantje, waarna u dit wereldje mag verlaten. Er is achteraf geen gelegenheid voor gore koffie of tijd om uw gevoelens met ons te delen. Er is een tijd van komen, en er is een tijd van gaan. U kunt vertrekken en we laten u alleen met uw gedachten.

(Het favoriete nummer van het plantje gaat aan. Donker.)